

Obsah

1.	Úvod.....	7
2.	Způsob vyučování tělesné výchovy na území Československa a České republiky v posledních padesáti letech	11
2.1	Výkonové zaměření tělesné výchovy	19
2.2	Preference biomedicinského modelu	24
2.3	Rozvoj pohybových schopností a dovedností.....	34
3.	Motivace a vůle.....	51
3.1	Teoretická východiska motivačních programů.....	54
3.2	Výsledky motivačních programů.....	56
4.	Změna: orientace na žáka	63
4.1	Vztahové normy.....	63
4.2	Vnitřní motivace, autodeterminační teorie	68
4.3	Teorie zájmu a výzkum motivace k učení	78
4.4	Zvratová teorie	85
4.5	Prožitek optimálního zaujetí (flow)	96
5.	Studie 1 – Trénink snižování strachu z neúspěchu a úzkosti u mladých plavců	109
5.1	Metoda	111
5.2	Výsledky	115
5.3	Diskuse.....	126
5.4	Závěry pro praxi.....	130
6.	Studie 2 – Vliv vztahových norem na motivaci žáků základní školy ke školní tělesné výchově.....	133
6.1	Metoda	138
6.2	Výsledky	142
6.3	Diskuse.....	159
6.4	Závěry pro praxi.....	161
7.	Souhrn.....	163
8.	Referenční seznam.....	165
9.	Seznam obrázků a tabulek	177

vidatelné výsledky jejich jednání, pozitivní následky. Zdá se to být tak jasné, že lze jedno přehlídnutí druhý incenziu (pobídkový) zároj, totiž ten, který je inherentní vlastnímu vykonávání činnosti bez ohledu na to, k jakým výsledkům a můždánkům vede. V psychologii lze rovněž vyslečovat koncept činnostní versus říčové zaměřené podmínky (popudy) až k „behavior primacy“ (Woodworth, 1918; cf. Rheinberg, 2000), neboť k činnosti (Bühler, 1919; cf. Piaget, 1969). V důsledku kognitivní změny v sedmdesátých letech 20. století však motivační psychologie ztratila pozornost z vykonávání činností docházející z popudu. V té době byly favorizovány referenční modely,